Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ



№ 136 (1636) ♦ Четвер, 24 липня 1997 року ♦ Ціна договірна

Чи відкриють «зачинені двері» газовий кран...

Президент України Леонід Кучма і Прем'єр-міністр Валерій Пустовойтенко зустрілись з головою правління РАТ «Газпром» Ремом В'яхирєвим. Зустріч відбувалася за зачиненими дверима. Під час переговорів мали затвердити схему перерозподілу поставок газу серед імпортерів, яку було узгоджено під час відвідин Москви головою Держкомнафтогазпрому України Михайлом Ковалком. Як відомо, з 22 липня Російське акціонерне товариство «Газпром» через неплатежі української сторони обмежило постачання російського газу в Україну на 20 млн. куб. м на добу, що становить 16%. Найбільшими боржниками є дві компанії, — продавці газу в Україні — «Єдині енергетичні системи України» та «Інтергаз», кожна з яких має заборгованість 100 млн. доларів. Україна отримує з Росії 53 млрд. куб. м газу на рік. Поставки в літній період перебувають на рівні 125 млн. куб. м. До 22 липня їх було скорочено на 55 млн. куб. м, повідомляє «Інтерфакс-Україна».

У комітетах Верховної Ради України

Спрощення можливе. Зловживання — ні

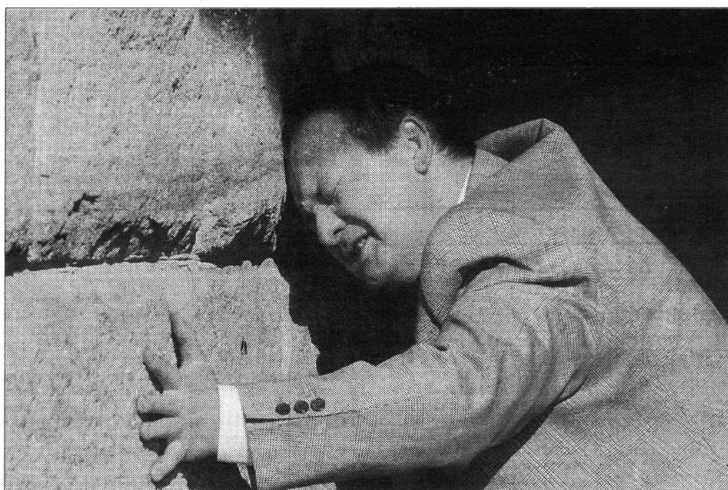
На черговому засіданні Комітету з питань охорони здоров'я, материнства і дитинства розглянуто проект закону «Про психіатричну допомогу». Цей документ підготовлено фахівцями з урахуванням відповідних міжнародних законів та конвенцій.

На думку народних депутатів, у запропонованому законопроекті недостатньо чітко виписано положення щодо соціального захисту людей, які страждають на психічні розлади. Не дістали підтримки в комітеті і пропозиції родичів хворих, які у своїх листах висловлюють побажання спростити процедуру прийому хворих на лікування. Парламентарі вважають, що цю процедуру треба виписати так, щоб не допускали зловживань.

За рішенням більшості створено робочу групу, яка доопрацьовуватиме законопроект з тим, щоб винести його на обговорення восьмої сесії Верховної Ради України.

Підприємці в розпачі: код Джеймса Бонда перебрали податківці





Таємний номер агента 007 став телефоном довіри Державної податкової адміністрації в сонячній автономії недавно. Він видає професійні консультації з усього спектра податкового законодавства.

З першого ж дня дзвінки спраглих до порад не вщухають майже цілодобово. Це й зрозуміло — розпал курортного сезону, час найактивнішого руху людей, товарів і грошей.

(Закінчення на 6-й стор.)

Наші «три кити»: взаєморозуміння, торгівля і культура

Завершено візит до Києва Президента Вірменії Левона Тер-Петросяна. Підписано низку двосторонніх угод, насамперед економічного характеру. Зазначалося, що Вірменія зацікавлена у приєднанні до україно-грузино-азербайджанської транспортної угоди. Це дасть змогу Єреванові активно використовувати морський поромний маршрут Поті—Іллічівськ для перевезення вірменських товарів до Європи через територію України.

Обидві держави сподіваються значно розширити економічне співробітництво, яке нині переживає не найкращі часи — товарооборот торік становив лише 29 мільйонів доларів.

Під час візиту Левона Тер-Петросяна приділено увагу також зміцненню культурних зв'язків. Вірменський президент ознайомився з пам'ятками культури Києва, взяв участь у відкритті пам'ятника українському режисерові вірменського походження Сергію Параджанову.

Врожай-97

Коровай: більший за торішній, та менший за прогнозований

За інформацією Мінсільгосппроду, на 22 липня скошено зернових і зернобобових з 3,1 мільйона гектарів. Це майже вдвічі менше, ніж на аналогічний період торік. У середньому з кожного гектара намолочують по 28,5 центнера зерна (торік — 20,4 центнера). В той самий час прогнози на вал зернових з 50 мільйонів тонн на початку року зменшилися до 35 мільйонів.

Пшениці в господарствах скосили більш як з 2 мільйонів гектарів. З кожного гектара її беруть по 29,8 центнера, торік — 22,6 центнера.

Лист на першу сторінку

Якого кольору державний прапор?

Усі в Україні знають, що колір нашого прапора —жовто-блакитний. І вже майже не трапляються випадки, коли вивішують прапор, де жовтий колір — згори, а блакитний — знизу. Та з кольорами не все гаразд з іншого погляду. Неодноразово бачив прапори, де блакитний колір замінено синім, а жовтий теж має безліч відтінків — від світло-жовтого до оранжевого. Потрібно встановити стандарт на колір і монополію виготовлення державного прапора, обумовивши навіть тип матерії.

Гарій МАКАРЕНКО.

Житомир.

P.S.

○ На шахті ім. Леніна виробничого об'єднання «Артемвугілля» Донецької області стався завал покрівлі.

○ У Керчі за кілька метрів від житлового будинку по вул. Р. Люксембург знайдено німецьку авіабомбу і протипіхотну міну.

○ Відбувся черговий раунд переговорів урядової та профспілкової сторін про укладання нової угоди між Кабміном і профспілковими об'єднаннями.

○ Вшановано нових лауреатів премії ім. В. Винниченка.

○ Учень Українського фізматліцею Костянтин Захарченко виборов золоту медаль на 28-й міжнародній фізичній олімпіаді в Канаді.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про ратифікацію Договору між Україною і Республікою Білорусь про державний кордон

Верховна Рада України постановляє:

Договір між Україною і Республікою Білорусь про державний кордон, підписаний 12 травня 1997 року в м. Києві, ратифікувати.

Голова Верховної Ради України
О. МОРОЗ.

м. Київ, 18 липня 1997 року.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про ратифікацію Угоди між Україною та Федеративною Республікою Німеччина про співпрацю у справах осіб німецького походження, які проживають в Україні

Верховна Рада України **постановляє:**

Угоду між Україною та Федеративною Республікою Німеччина про співпрацю у справах осіб німецького походження, які проживають в Україні, підписану від імені України 3 вересня 1996 року в м. Києві, ратифікувати.

Голова Верховної Ради України
О. МОРОЗ.

м. Київ, 18 липня 1997 року.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про ратифікацію Договору про дружбу і співробітництво між Україною та Іспанією

Верховна Рада України **постановляє:**

Договір про дружбу і співробітництво між Україною та Іспанією, підписаний 8 жовтня 1996 року в м. Мадриді, ратифікувати.

Голова Верховної Ради України
О. МОРОЗ.

м. Київ, 18 липня 1997 року.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про ратифікацію Договору про відносини добросусідства і співробітництва між Україною та Румунією і Додаткової угоди до нього у формі обміну листами Міністра закордонних справ України та Міністра закордонних справ Румунії

Верховна Рада України **постановляє:**

Договір про відносини добросусідства і співробітництва між Україною та Румунією і Додаткову угоду до нього у формі обміну листами Міністра закордонних справ України та Міністра закордонних справ Румунії, підписані 2 червня 1997 року в м. Києві, ратифікувати.

Голова Верховної Ради України
О. МОРОЗ.

м. Київ, 17 липня 1997 року.

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про інформацію Кабінету Міністрів України «Про забезпечення працевлаштування молоді, зокрема випускників шкіл, вузів та інших навчальних закладів»

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Інформацію Кабінету Міністрів України «Про забезпечення працевлаштування молоді, зокрема випускників шкіл, вузів та інших навчальних закладів» взяти до відома.

2. Запропонувати Кабінету Міністрів України:

вжити невідкладних заходів щодо безумовного дотримання вимог Конституції України, законів України стосовно надання гарантій у працевлаштуванні молодим громадянам, саме: молоді, яка закінчила загальноосвітні школи, а також професійні навчально-виховні заклади, вищі заклади освіти і не отримала направлення на роботу, іншим особам молодше 21 року, демобілізованим зі строкової військової служби, юнакам і дівчатам, звільненим з місць позбавлення волі, неповнолітнім, в тому числі сиротам та напівсиротам, молодим інвалідам;

запровадити державну статистичну звітність щодо розподілу випускників загальноосвітніх шкіл, професійних навчально-виховних, вищих закладів освіти та їх подальшого роду занять: працевлаштування, призов до Збройних Сил України, продовження навчання тощо;

внести на розгляд Верховної Ради України пропозиції щодо законодавчого забезпечення: організації та проведення трудового виховання і професійної орієнтації молоді, взаємних зобов'язань молодих громадян та держави при наданні першого робочого місця, гарантій працевлаштування молоді, яка закінчила навчання в структурах Державної служби зайнятості;

здійснити конкретні заходи, спрямовані на відновлення в закладах освіти трудового виховання, навчання і професійної орієнтації учнів, підвищення рівня практичної і психологічної підготовки їх до самостійного життя в нових економічних умовах, формування у школярів і учнів усвідомлення потреби до праці;

посилити вимоги до міністерств і відомств, органів місцевого самоврядування, підприємств і організацій всіх форм власності у питаннях забезпечення участі школярів, учнів та студентів у суспільній корисній праці, створення умов для діяльності навчальних цехів, міжшкільних навчально-виробничих комбінатів, підсобних господарств, виробничих бригад, шкільних лісництв, таборів праці і відпочинку, інших трудових об'єднань.

3. Рекомендувати органам місцевого самоврядування розглянути виконання територіальних програм зайнятості щодо працевлаштування молоді та здійснення соціального захисту молодих громадян і неповнолітніх від безробіття.

4. Вважати за доцільне заслухати в листопаді 1997 року інформацію Кабінету Міністрів України про стан працевлаштування випускників навчальних закладів цього року.

Голова Верховної Ради України
О. МОРОЗ.

м. Київ,
16 липня 1997 року.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про ратифікацію Конвенції про захист прав і основних свобод людини 1950 року, Першого протоколу та протоколів №2, 4, 7 та 11 до Конвенції

Верховна Рада України **постановляє:**

Конвенцію про захист прав і основних свобод людини 1950 року, підписану від імені України 9 листопада 1995 року, Перший протокол, протоколи №4 і №7 до Конвенції, підписані від імені України 19 грудня 1996 року, та протоколи №2 і №11 до Конвенції, підписані від імені України 9 листопада 1995 року у м. Страсбурзі, ратифікувати з такими заявами та застереженнями:

1. Україна повністю визнає на своїй території дію статті 25 Конвенції про захист прав і основних свобод людини 1950 року щодо визнання компетенції Європейської комісії з прав людини приймати від будь-якої особи, неурядової організації або групи осіб заяви на ім'я Генерального Секретаря Ради Європи про порушення Україною прав, викладених у Конвенції, та статті 46 Конвенції про захист прав і основних свобод людини 1950 року щодо визнання обов'язковою і без укладення спеціальної угоди юрисдикції Європейського суду з прав людини в усіх питаннях, що стосуються тлумачення і застосування Конвенції.

Україна повністю визнає на своїй території дію статей 25 та 46 Конвенції про захист прав і основних свобод людини 1950 року щодо протоколів №4 і №7 до Конвенції.

2. Положення пункту 1 статті 5 Конвенції про захист прав і основних свобод людини 1950 року застосовуються в частині, що не суперечить пункту 13 розділу ХУ «Перехідні положення» Конституції України та статтям 106 і 157 Кримінально-процесуального кодексу України щодо затримання особи і дачі прокурором санкції на арешт.

Ці застереження діють до внесення відповідних змін до Кримінально-процесуального кодексу України або до прийняття нового Кримінально-процесуального кодексу України, але не довше ніж до 28 червня 2001 року.

3. Положення пункту 3 статті 5 Конвенції про захист прав і основних свобод людини 1950 року застосовуються в частині, що не суперечить пунктам 50, 51, 52, 53 Тимчасового дисциплінарного статуту Збройних Сил України, затвердженого Указом Президента України від 7 жовтня 1993 року №431, щодо накладення арешту як дисциплінарного стягнення.

4. Україна повністю визнає на своїй території дію пункту «Д» пункту 3 статті 6 Конвенції про захист прав і основних свобод людини 1950 року щодо права підсудного на виклик і допит свідків (статті 263 і 303 Кримінально-процесуального кодексу України), а щодо права підозрюваного, обвинуваченого — лише в частині права заявляти клопотання про виклик і допит свідків та проведення з ними очної ставки відповідно до статей 43, 43¹ і 142 зазначеного Кодексу.

5. Положення статті 8 Конвенції про захист прав і основних свобод людини 1950 року застосовуються в частині, що не суперечить пункту 13 розділу ХУ «Перехідні положення» Конституції України та статтями 177 і 190 Кримінально-процесуального кодексу України щодо дачі прокурором санкції на обшук, а також щодо огляду житла.

Ці застереження діють до внесення відповідних змін до Кримінально-процесуального кодексу України або до прийняття нового Кримінально-процесуального кодексу України, але не довше ніж до 28 червня 2001 року.

Голова Верховної Ради України
О. МОРОЗ.

м. Київ, 17 липня 1997 року.

У номер

Налагодити нові зв'язки і провести «ревізію» давніх

Незабаром до Києва приїде з офіційним візитом прем'єр-міністр Бельгії Жан-Люк Дегане. Як повідомлялося на брифінгу в Міністерстві закордонних справ України, зарубіжний гість перебуватиме в нашій країні два дні — 28-29 липня. Він зустрінеться з Президентом України Леонідом Кучмою, першим заступником Голови Верховної Ради Олександром Ткаченком, Прем'єр-міністром Валерієм Пустовойтенком, міністром закордонних справ Геннадієм Удовенком, міністром зовнішньоекономічних зв'язків і торгівлі Сергієм Осикою. Планується, що бельгійський прем'єр побуває на Тернопільщині, де ознайомиться з роботою україно-бельгійського підприємства «Ватра-Шредер».

Офіційно

Президент України Леонід Кучма своїм указом звільнив з посади Генерального прокурора України Григорія Ворсінова у зв'язку з виходом на пенсію. Іншим указом виконуючим обов'язки Генерального прокурора призначено Олега Литвака, який досі працював помічником Президента з правових питань і керівником Національного бюро розслідувань. Згідно із Конституцією, Верховна Рада має дати згоду на призначення О. Литвака на цю посаду.

Партійні рядки

Чергове шоу республіканців

Присягу на вірність українському народові склав провід Української республіканської партії. Публічно. Біля пам'ятника Тарасові Шевченку.

Опісля лідери партії — Левко Лук'яненко і Богдан Ярошинський — оприлюднили проекти 10 законів, розроблених активістами УРП, без яких, на їхню думку, не вдасться подолати політичну і економічну кризу в державі. Республіканці обіцяють прийняти ці законопроекти після парламентських виборів.

Водночас, схоже, УРП повертається до своїх традицій публічної партії. Адже на зорі незалежності республіканці відзначалися насамперед публічними масовими заходами: організацією мітингів, походів, «війною» з пам'ятниками епохи соціалізму.

Однак, чи вдасться вдруге увійти у річку, покаже час, а точніше вибори. Адже, щоб реалізувати десять оприлюднених законопроектів, потрібно, щонайменше, перемогти на парламентських виборах.

Екс-прем'єр Павло Лазаренко отримав партійний квиток

Партія всеукраїнське об'єднання «Громада», яка зрідка отримувала пресу, поповнилася, за повідомленням засобів масової інформації новим членом. І яким! Партійний квиток отримав шостий прем'єр незалежної України Павло Лазаренко.

За неперевіреними даними до «Громади» входить і народний депутат, один із керівників фінансово-промислової корпорації «Єдині енергетичні системи України» Юлія Тимошенко.

Як стало відомо з джерел, наближених до керівництва ЄЕСУ, уже на осінній сесії Верховної Ради може розпочатися чергова реструктуризація парламенту. Схоже, найбільших втрат зазнають депутатські групи «Реформи», «Єдність» та «Конституційний центр», частина членів яких має увійти до фракції «Громада». Серед активістів цієї партії називають імена народних депутатів Сергія Михайленка та Олександра Єльяшкевича.

Схоже, команда Павла Лазаренка всерйоз розпочала підготовку до наступних виборів до Верховної Ради і, ймовірно, «Громада» складе основну конкуренцію пропрезидентській Народно-демократичній партії.

СЛОн сурмить похід. Куди?

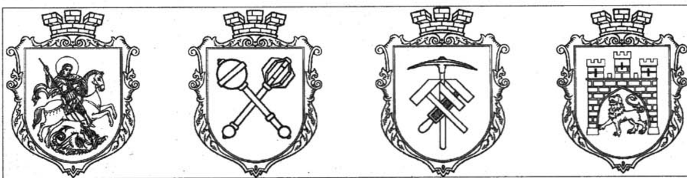
Керівники нового соціально-ліберального об'єднання (партії Міжрегіональний блок реформ та Конституційно-демократична) оприлюднили своє бачення політичної ситуації в Україні. Зокрема, один із зверхників СЛОна Володимир Малинкович стверджує, що близько третини виборців утворюють незайманий пласт, який не хоче ані соціалізму, ані капіталістичного націоналізму. А тому пропонують їм соціальний лібералізм, обгорнутий у російськомовний фантик. Щоправда, Володимир Малинкович сумнівається, що ці виборці віддадуть за українського СЛОна хоча б 10-15 відсотків голосів. Соціал-ліберали будуть раді, якщо вдасться отримати хоча б 3 відсотки.

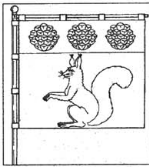
Отож незрозуміло, як він збирається боротися з лівими і правими партіями водночас. Можливо, саме тому, що конструктивна частина програми СЛОна вельми нагадує платформу, з якою у 1994 році йшов на президентські вибори Леонід Кучма.

Володимир КОРОЛЮК.

***Ф**ормування системи державної влади та місцевого самоврядування, розподіл між ними повноважень та владних функцій все гостріше ставлять питання про використання на муніципальному рівні власних знаків. Це обумовлене як історичною традицією використання українськими містами своїх гербів, сфера застосування яких у XX ст. поступово була звужена і витіснена державними атрибутами, так і сучасною практикою багатьох країн світу, де активно функціонують муніципальні символи.*

КОЖНОМУ СЕЛУ – ГЕРБ І ПРАПОР





Під історичним поняттям «міський герб» слід розуміти графічний знак, який набуває значення стабільного символу, що характеризує конкретне місто як самоврядну громаду, та має геральдичне оформлення. Саме при наявності трьох чинників — певної автономії міста, стабільності знаку та його геральдизації — можна говорити про міський герб і за змістом, і за формою.

З відновленням української державності та розвитком системи місцевого самоврядування проблема міської геральдики поступово перетворюється на юридичну необхідність, вона викликає все більший інтерес в українському суспільстві.

Закон України «Про місцеве самоврядування» окремою статтею передбачає використання місцевих гербів та прапорів. Причому не тільки для міських населених пунктів (міст та селищ міського типу), але й для сіл, а також для адміністративно-територіальних утворень — областей і районів. Що стосується сіл, то це повністю виправдано, бо статтею 14 Конституції України проголошується, що «місцеве самоврядування є правом територіальної громади — жителів села чи добровільного об'єднання у сільську громаду жителів кількох сіл, селища та міста — самостійно вирішувати питання місцевого значення в межах Конституції і законів України».

Та й від 1990 р. вже чимало сіл використовують свої символи (особливо це стосується історичних міст, які з часом втратили свій статус і перетворилися на звичайні села). Оскільки мова йде не лише про міські поселення, а про всі суб'єкти так званого базового рівня місцевого самоврядування, то термін «міська геральдика» не охоплює повністю поняття, а доцільнішим видається «геральдика місцевого самоврядування» чи «муніципальна геральдика».

Однак закон породжує не тільки термінологічну проблему. Хоча ним нарешті і створюєтсь бодай якесь правове поле для розвитку місцевих символів, проте виникає низка питань, врегулювання котрих вимагає впровадження додаткових підзаконних актів та належного професійного підходу. Дві основні проблеми: порядок та час впровадження муніципальних символів, сфера їх функціонування; забезпечення фахового рівня сучасного герботворення, централізована наукова координація цього процесу.

Нині в Україні нараховується понад 1350 міських поселень, більшість з яких взагалі не мала ніяких гербів, та близько 30 тисяч сіл (об'єднаних майже в 10 тисяч сільрад). З них затверджену на місцевому рівні символіку, враховуючи і нескасовану емблематику з періоду 1965-90 рр., має близько 500 населених пунктів. Очевидно, що на створення нових символів та впровадження їх до вжитку необхідний тривалий перехідний період, протягом якого зберігатиметься існуючий порядок застосування на печатках, таблицях та бланках органів місцевого самоврядування Державного герба.

Не слід забувати, що геральдика і вексилологія (прапорництво) є науковими дисциплінами, котрі мають певні засади і традиції, а практичне герботворення не може повноцінно розвиватися без усталення української теоретичної геральдики як науки. Від 1990 р. над цим активно працює Українське геральдичне товариство, яке займається науково-дослідницькою роботою в галузі геральдики, емблематики, прапорництва. Загалом за короткий час вдалося провести певні пошукові роботи в архівах, виявити багато невідомого матеріалу, вивчити українську та зарубіжну герботворчість (в першу чергу — сусідніх народів), на підставі чого синтезувати основні принципи та правила розвитку сучасної української муніципальної геральдики та вексилології. Широке обговорення цих проблем відбувалося на щорічних наукових геральдичних конференціях, що проводилися спільно з Інститутом української археографії та джерелознавства ім. М.Грушевського НАН України та Центральним державним історичним архівом України у Львові (у березні цього року відбулася вже шоста конференція), в результаті чого розроблено методологію та основні засади сучасного герботворчого процесу. Результати теоретичної роботи втілюються поступово на практиці шляхом надання безплатних консультацій місцевим радам, проведенням експертних оцінок або й конкретно розробкою символів. Уже вдалося відновити давні або створити нові герби і прапори для більш як 200 населених пунктів України, підготовлено матеріали для інших міст. Серед особливо вдалих робіт, виконаних членами УГТ чи за консультаційною допомогою товариства, слід відзначити символи Здолбунова, Кіровограда, Хотина, дуже цікаві та колоритні проекти знаків для міст Дніпропетровщини, проект герба Південноукраїнська. При новому герботворенні велике значення має відображення якихось специфічних місцевих особливостей, котрі підкреслюють у гербі індивідуальність конкретного міста.

Основною ідеєю муніципального герба має бути відображення характерних рис (кількох чи однієї) населеного пункту, його самобутності та свідчення про поселення як про самоврядну одиницю. І зовсім недоцільним є запровадження гербів безліччю різних символів, за допомогою яких прагнуть передати різні аспекти з минулого й сучасного.

Очевидно, лише науковий підхід і приведення вже використовуваних знаків до єдиних геральдичних норм, а також нове повноцінне герботворення дадуть змогу створити основану на наукових засадах систему муніципальної та територіальної геральдики і прапорництва.

Окремого підходу потребують раніше використовувані герби (особливо цінними є знаки XIV—XVII ст., зокрема символи сотенних та полкових міст і містечок Наддніпрянщини другої половини XVII ст.). У цьому випадку, зберігаючи принцип історизму, необхідно проводити детальний критичний аналіз всього наявного матеріалу, точно встановлювати причини виникнення знаків, їх зміст, можливість використання в сучасних умовах. Кожен історичний герб, функціонуючи у конкретний час і в конкретних умовах, був носієм інформації, котра не завжди актуальна нині. Коли якийсь знак втратив своє значення (передусім це стосується гербів із символами чужоземного панування та знаками окремих власників міст), чи не відповідає усталеним геральдичним правилам (зокрема, невдало вирішений у плані композиції чи колористики), то немає сенсу штучно реанімувати його тільки з огляду на те, що він «давній». На жаль, ці чинники не завжди враховуються при місцевому самодіяльному герботворенні. Тому трапляються різні курйозні ситуації. Скажімо, в Луганську «відновили» герб з початку XX ст., який вказував на приналежність міста до Катеринославської губернії, хоча Луганськ нині є адміністративним центром області, а ніякої губернії не існує, та й місто Катеринослав уже досить давно перейменовано на Дніпропетровськ.

Уже давно порушувалося питання про необхідність створення якоїсь геральдичної служби на державному рівні. Оскільки юридичне затвердження муніципального герба за історичною практикою мало би здійснюватися на місці відповідним органом самоврядування, то централізованою в такому разі могла бути тільки консультаційна та контрольно-експертна функція. Проте такої служби в Україні немає, та й за теперішньої економічної ситуації навряд чи буде створено. Тому координаційну роботу, в міру можливостей, веде Українське геральдичне товариство. Нами також підготовлено спеціальну наукову роботу про тенденції розвитку міської геральдики в Україні, постійно надається допомога місцевим органам.

Але можна передбачити, що новий закон «Про місцеве самоврядування» тільки підштовхне масове самодіяльне місцеве герботворення, якісний рівень якого не буде належно проконтрольований (подібний негативний досвід вже є у деяких країнах, де аналогічно розвивалась ситуація). Тому як можливий шлях цивілізованого врегулювання проблеми можна запропонувати створення на базі УГТ спеціальної державної геральдичної комісії, котра (зрештою, на громадських засадах) зможе продовжити виконувану протягом останніх років роботу. Як приклад можна навести створення в Росії на подібних засадах у Санкт-Петербурзі (на базі Ермітажу) Геральдичної служби при президентові РФ, діяльність якої вже дала позитивні результати. Добре відомою є й робота подібних комісій та служб у інших країнах, з якими Українське геральдичне товариство підтримує контакти та обмінюється досвідом.

Із прийняттям Конституції України та Закону "Про місцеве самоврядування" відкрилися можливості до реального запровадження муніципальних гербів і прапорів у всіх сферах діяльності місцевих рад. Ці знаки не тільки будуть символами місцевих громад, але й сприятимуть патріотичному вихованню й культурному збагаченню українського народу, а також можуть давати значний прибуток до місцевих бюджетів. Однак проблема залишається: чи піде процес творення нових символів цивілізовано, на належному науковому і професійному рівні, чи й надалі розвиватиметься стихійно і нефахово, створюючи нові проблеми.

Андрій ГРЕЧИЛО,
голова Українського геральдичного товариства, кандидат історичних наук.

Врожай-97

А ясла знов не повні



Липневі тривалі дощі майже повсюдно позначилися на зелених жнивах. Більшість областей заготувала, у кращому випадку, половину сіна від потреби. В цілому, за прогнозу в 5,3 мільйона тонн, аграрники спромоглися «видати на-гора» лише 2,2 мільйона. Дещо краще вийшло із сінажем. Його закладено 8,5 мільйона тонн від прогнозованих 9,1.

Надія лише на старі комбайни

На Волині цього року треба зібрати зернові і зернобобові культури майже з 300 тисяч гектарів. Розрахунки показують: збиратимуть хліб волиняни не менше місяця. Річ у тому, що в господарствах області старі комбайни. Їхній середній вік —9—10 років. Навантаження на кожний — 110—115 гектарів. Отже, без втрат не обійдеться...

За попередніми оцінками, врожайність і валовий збір зерна в господарствах області цього року будуть кращими, ніж торік. Очікується, що гектар видасть по 21—22 центнери в середньому. За держконтрактом Волинь віддасть майже 97 тисяч тонн зерна, на регіональний піде 17 тисяч, а на промислову переробку — 10 тисяч тонн. Хліб ще не зібрано, але вже розподілено.

Як вважає голова правління ВАТ «Волиньагрореммаш» Григорій Люлька, обласний коровай-97 нині — справа техніки.

—Із наявних 3 тисяч зернових комбайнів відремонтовано 2100, — каже Григорій Іванович. — Нової зернозбиральної техніки в нас нема. Була надія на «Ковельсільмаш», де мали складати польські «Бізони». Але зібрали тут лише 4 агрегати. Кажуть, ще буде кілька нових «Бізонів». Працюватиме на полях Волині також 5 німецьких «Домінаторів». Оце і вся нова зернозбиральна техніка. Тому для нас важливо відремонтувати те, що маємо.

Голова «Облпостачу» Петро Маховиков розповів, що на час жнивних робіт потрібно 14 тисяч тонн дизпального. Область уже має 11 тисяч. Це на 200 тонн більше, ніж торік. Щоправда, не всі господарства однаково пальним забезпечені. Є, на жаль, такі, де його вистачить лише на день—два. З бензином ще сутужніше. За потреби 8 тисяч тонн в наявності тільки тисяча.

Богдан БЕРЕКЕТА.

Волинська область.



Хроніка. Події. Факти

Київ

Може, німецький міністр розв'яже проблему кірхи?

До України 29 липня з робочим візитом прибуває віце-канцлер ФРН, федеральний міністр закордонних справ Німеччини Клаус Кінкель. Цей візит пройде згідно з домовленостями, досягнутими під час зустрічі глав держав на мадридському саміті. Намічено зустрічі Клауса Кінкеля з Президентом України Леонідом Кучмою, першим заступником Голови Верховної Ради Олександром Ткаченком, Прем'єр-міністром Валерієм Пустовойтенком, міністром закордонних справ України Геннадієм Удовенком. Програма візиту Клауса Кінкеля передбачає відвідання ним лютеранської кірхи, питання про передачу якої німецькій громаді уже три роки висить у повітрі.

Москва

Час домовитися

Учора відбулися переговори урядової делегації України на чолі з віце-прем'єром Сергієм Тигипком і з керівництвом уряду Російської Федерації. Тема переговорів — торгово-економічне співробітництво, зокрема: питання звільнення від ПДВ товарів, що експортують до РФ в рамках виробничої кооперації, визначення позицій з експорту цукру, лікеро-горілчаних виробів.

Женева

Під егідою і за участі

Пошуку шляхів урегулювання конфлікту в Абхазії присвячено грузино-абхазьку зустріч, що відкривається сьогодні в Женеві. Вона проходитиме під егідою ООН і за участі Росії, яка виступає як «сторона сприяння». Як заявив спеціальний посланник генерального секретаря ООН у Грузії Лівію Бота, очікують, що переговори триватимуть до п'ятниці. Грузинську делегацію очолює міністр закордонних справ Іраклій Менагарішвілі, а абхазьку — глава дипломатичного відомства Абхазії Сергій Шамба.

Ватикан

Святий Престол умиває руки

З офіційним спростуванням повідомлень, які поширилися у міжнародній пресі, про причетність Ватикану до операцій із «золотом нацистів» виступив керівник відділу преси Святого Престолу Хоакін Наварро Вальс. Він зробив офіційну заяву після того, як у зарубіжній пресі з'явилися повідомлення, де стверджувалося, що відразу після закінчення другої світової війни Ватикан прийняв на зберігання від уряду хорватських фашистів —устаішів 200 млн. швейцарських франків, конфіскованих у сербів та євреїв.

Прага

«За» та «проти» мовою цифр

Плани про вступ Чехії до НАТО підтримують лише 46 відсотків громадян республіки. Згідно з поширеними у Празі підсумками липневого опитування населення, кількість прихильників участі країни в блоці порівняно з червнем збільшилася на 1 відсоток. За останні півроку їх кількість зросла на 10 відсотків. Проти вступу до НАТО висловилося 30 відсотків чехів.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та інформаційних агентств.

Реальне – це те, що вдвічі менше за обіцяне?

Погана звістка надійшла нещодавно з Вашингтона: американський конгрес вирішив не збільшувати розмір допомоги Україні, залишивши її на тому самому рівні —225 мільйонів доларів на цей фінансовий рік.

Здавалося б, що ж тут сумного? Адже гроші дали, і значно більші, ніж усім іншим державам СНД. Наприклад, Росія отримує від Сполучених Штатів щороку вдвічі менше, ніж ми. А Україна досі залишається серед перших отримувачів американської допомоги, пропустивши поперед себе лише Ізраїль, Єгипет і Боснію.

Проте, щось не чути оптимістичних ноток у голосах наших дипломатів. **Конгрес прийняв своє рішення з певними обумовками: Київ отримає лише половину від 225 мільйонів доларів, а решту — тільки якщо прискорить реформи і викорінюватиме корупцію.**

Такий вид «матеріального заохочення» Сполучені Штати практикували вже не раз для інших країн. Однак є сумнів, що це спрацює у випадку з Україною. Сто з лишком мільйонів доларів, які ми могли б отримати за непідкупність державних службовців, — це надто мало у порівнянні з тим, скільки щороку кладуть собі до кишені нечисті на руку чиновники. А саме вони здебільшого й виконують постанови щодо боротьби за «чистоту рук». Невже в них вистачить «патріотизму» відмовитися від своїх «кровних» заради того, щоб наша держава отримала якусь копійчину?

А крім того, не дуже зрозуміло, яким чином у Вашингтоні оцінюватимуть результати нашої боротьби з «волохатою лапою»? Це що, наприкінці року всі українські чиновники вишикуються в ряд і показуватимуть американським експертам свої «чисті руки»? Чи, може, Сполученим Штатам потрібно лише продемонструвати наші активні дії на ниві викорінення корупції: показові арешти, звинувачення, укази? Таке зробити легше — і сто з лишком мільйонів опиняться у нас в кишені. Якщо ж Вашингтону важлива не «показуха», а результат, то наші політики можуть уже зараз попрощатися із надією отримати американську допомогу сповна.

Правда, є сподівання, що нас «нагородять» за успішне штовхання вперед паротягу економічних реформ. **Але, якщо розібратися, то й на реформи у Києва та у Вашингтона різні погляди. Ми, зокрема, вважаємо, що для України надзвичайно важливо вийти на зовнішній ринок, збільшити експорт готової продукції за кордон, до Сполучених Штатів у тому числі. Натомість США вважають за краще оцінювати результати наших економічних реформ за тим, скільки американських фірм освоюють український ринок. Зрозуміло, чим активніше проникнення їхнього капіталу до нас, тим більші «успіхи» України.**

Тож висновок простий: обумовки, з якими американський конгрес прийняв рішення надати Україні 225 мільйонів доларів, фактично зменшують цю суму вдвічі. Але сумно не це. Зрештою Сполучені Штати можуть самі вирішувати, кому і скільки давати власних коштів. Погано те, що Україна надто сподівалася на допомогу з боку Вашингтона. Американські усмішки здавалися нашим політикам щирими, а обіцянки вони сприймали за чисту монету.

Надзвичайний і Повноважний Посол України в США Юрій Щербак нещодавно заспокоював: Вашингтон поводиться жорстко не лише з нами, а з усією Європою. І, незважаючи на те, що вже протягом шести років у нас не складаються відносини з супердержавою, слід і надалі шукати шляхи до серця Сполучених Штатів. **Ми не можемо дозволити собі «загубити стратегічне партнерство з США», вважає Юрій Щербак. «Слід працювати тут прагматично, з холодним розумом», — говорить посол.**

А от секретар Ради національної безпеки і оборони України Володимир Горбулін переконаний: аби у майбутньому не сталося «проколу», треба, щоб в американському конгресі було присутнє українське лобі. Ідея справді непогана, якщо врахувати, що нині в законодавчому органі Сполучених Штатів немає особливих прихильників України. Натомість там чимало конгресменів, які мають друзів серед американських підприємців, ображених у нашій країні. Саме ці законодавці й закликають, щоб насамперед Київ сприяв інвесторам із США і боровся з корумпованими чиновниками, які вимагають в американців гроші.

Але поки не знайдено українського лобі в конгресі, нам може допомогти лише одне: менше сподіватися на чужі долари. А також прискорити реформи і навести «чистоту» в лавах державних службовців — не для когось в Америці, а для себе, заради власних інтересів.

Надія БЕДРИЧУК.

Володимир СТРОЙ, «Голос України» (з Риги)

... А карбованець сьогодні дорівнює одному літу

Пригадуєте, як свого часу постраждали вкладники Ощадбанку? Свої чесно зароблені сотні і тисячі карбованців жителі колишніх радянських республік із сумом згадують донині.

У Литві прийнято закон про компенсацію цих вкладів. З 1 січня 1998 року за кожен «радянський» карбованець дадуть по одному літу — близько чверті долара. Загалом уряд планує виділити на це 870 мільйонів доларів, які буде отримано за рахунок приватизації великих об'єктів державної власності.

Тож нині чимало литовців вдячні прем'єрові Гедимінасу Вагнорюсу, який став ініціатором повернення коштів населенню. Щоправда, глава уряду Литви почув на свою адресу і чимало критичних зауважень. Опозиція звинуватила його в популізмі, стверджуючи, що прем'єр хоче набути політичний капітал напередодні президентських виборів у країні. Навіть деякі його колишні однодумці переконані, що закон про компенсацію вкладів ні до чого доброго не приведе.

Фінансовий аналітик Маргарита Старкавичюте вважає: коли гроші, отримані за приватизацію великих об'єктів повернуться до громадян, це може призвести до зростання інфляції. Держава втратить ті кошти, які могла б вкласти у виробництво.



І принци літають...

Як відомо, принц Уельський Чарльз був у минулому льотчиком-винищувачем британських військово-повітряних сил. І, кажуть, небо любив.

Та три роки тому, коли пілот лайнера королівської сім'ї Грехем Лорі допустив принца до штурвала, Чарльз припустився кількох помилок у повітрі, а до того ж іще невдало посадив літак на шотландському острові Іслей.

Три роки поспіль спадкоємний принц відмовлявся сплачувати витрати, пов'язані з ремонтом літака. І тоді Грехем Лорі розсердився й вирішив помститися. Він опублікував статтю в журналі військово-повітряних сил Британії, де розповів усі «таємниці» поводження королівської сім'ї в повітрі. З'ясувалося: ті, в чиїх жилах тече блакитна кров, під час польотів порушують безліч правил. Наприклад, не пристібуються ременями безпеки. А тільки-но літак торкнеться землі, як вони підхоплюються і стрімголов біжать до виходу, ніби бояться кудись запізнитися. Але найгірше — члени британської королівської родини смітять, вередують, вибираючи напої, та грублять бортпровідницям. Ось так, розкривши «королівські секрети», Грехем Лорі відплатив скупому Чарльзові.

ЛЕВ ГОТУЄТЬСЯ ДО СТРИБКА

Основні функції Центробанку, і грошова емісія також, одержання й надання державних позик, кредитування держбюджету та котирування болгарської валюти з 1 липня делеговано Валютній раді Болгарії — контрольному незалежному органові з надзвичайно широкими повноваженнями. Які ж переваги отримає балканська країна від цієї структури, заснування якої вважають одним з основних етапів на шляху фінансової реформи?

Такий крок дає передумови для суворої бюджетної дисципліни, скорочення вартості держапарату і призведе до закриття й приватизації збиткових підприємств. Водночас неминучі зниження асигнувань на соціальні потреби, запровадження платних послуг в охороні здоров'я та освіті, зростання безробіття і, як наслідок, новий сплеск невдоволення.

Попри те болгарські фінанси співають такі романси, що альтернативи заснуванню Валютної ради практично не було. Так, повідомляє ІТАР-ТАРС, зовнішня заборгованість країни становить майже 10 млрд доларів США. Такою сумою оцінюють нинішній валютний запас республіки.

Отож, перед Болгарією, яка одна з останніх переводить стрілки годинника з планової економіки, за Марксом, на сучаснішу ринкову економіку, за Грінвічем, відкриваються перспективи для стабілізації платіжного балансу країни. А «прив'язка» болгарського лева до німецької марки, обраного Софією як резервна валюта, і курс 1000 левів за 1 марку, затверджений Народними зборами, є відмінним вибором, вважає один із керівників Міжнародного валютного фонду Йоханнес де Бофор Вейхолдс, який курирує програми фонду в Болгарії.

Загалом, відзначають болгарські газети, керівництво фонду, яке завершило серію виснажливих переговорів про функціонування і зовнішню підтримку Валютної ради, задоволене позицією Софії і, безперечно, тим, що рада побачила світ.

Як заявив шеф дирекції МВФ Йоханнес Вейнхолдс, у липні слід очікувати на позитивні результати ревізії виконання стенд-бай угоди між Болгарією та МВФ, що відкриє можливість сплатити другу багатомільйонну позику. А в тому разі, якщо Софія й надалі дотримуватиметься своїх зобов'язань, вона може розраховувати на так зване розширене кредитування — трирічну програму МВФ, що акцентує свою увагу на підтримці структурної реформи економіки. Отож болгарський лев готується до стрибка у світле майбутнє. І на його приземлення, сприяти якому має нова Валютна рада, очікують десь років за 10. Саме такий термін, на думку фахівців, необхідний для виведення національної фінансової системи Болгарії з передінфарктного стану.

Яна СТАДІЛЬНА.

Стандарт і мотлох: хто кого

***ЧАС ВІД ЧАСУ** в пресі з'являються публікації, що містять критику системи технічного регулювання в Україні. Звичайно, чинна система може і повинна бути удосконалена. Держстандарт України неоднаразово інформував про заходи, що здійснюються для цього, пропонував усім зацікавленим сторонам висловити свої пропозиції. Проте справді ділові пропозиції надходять вкрай рідко, і це дає змогу зробити висновок, що критиків цікавить не так удосконалення системи, як її ліквідація. Саме в цьому полягає різниця в підходах: когось технічне регулювання дратує, бо перешкоджає отримувати надприбутки від продажу в Україні мотлоху з цілого світу.*



Нині головний напрям розвитку національної системи стандартизації та сертифікації — зближення її з європейською. Хоч таке регулювання технічне за формою, воно глибоко економічний інструмент за своєю суттю. Технічне регулювання може бути дійовим інструментом не лише створення гарантій безпеки продукції, захисту прав споживачів, а й для підвищення конкурентоспроможності української продукції, підтримки вітчизняного товаровиробника. Саме під таким кутом зору слід розглядати будь-які заходи, що здійснюються органами влади. Тому для розв'язання цієї проблеми необхідно домогтися чіткої узгодженості дій різних органів державної влади.

Натомість досить часто маємо ситуацію, коли органи влади своїми рішеннями надають навиправдані пільги іноземним виробникам, перешкоджаючи розвитку українського. Прикладом таких дій є ситуація, що склалася в Україні із застосуванням харчових добавок.

Міністерство охорони здоров'я України видало наказ від 23.07.96 р. № 222 «Про затвердження санітарних правил і норм по застосуванню харчових добавок». Навіть якщо вважати, що норми наказу стосуються лише охорони здоров'я громадян, то й тоді його необхідно було б узгодити з міністерствами і відомствами, які згідно зі статтею 14 Основ законодавства України про охорону здоров'я визначають єдині науково обгрунтовані державні стандарти, критерії та вимоги, що мають сприяти охороні здоров'я, здійснюють державний контроль.

Норми наказу мають ще й очевидний економічний сенс. У разі скорочення в ході приєднання України до ГАТТ/СОТ використання тарифних регуляторів саме нетарифне регулювання, зокрема цей наказ, значною мірою визначає режим імпорту харчової продукції в Україну. А це, в свою чергу, означає, що наказ вплине на вітчизняних виробників продуктів харчування, сільське господарство, продовольчу безпеку держави. Проте його не тільки не було погоджено з жодним із зацікавлених міністерств та відомств, а й не було їм офіційно надіслано.

Як свідчить світова практика отримання дозволів державних органів на використання харчових добавок, саме вітчизняні виробники звертаються по такі дозволи. Саме виробники фінансують проведення необхідних наукових досліджень, в тому числі розробку потрібних методів контролю, метрологічного забезпечення. Дозвіл надають компетентні органи після позитивного результату складних і тривалих наукових досліджень та випробувань.

Економічний сенс процедури отримання дозволу полягає в тому, що за належні випробування платить той, хто зацікавлений у використанні харчових добавок. МОЗ України розв'язало всі проблеми простіше: за гроші українських платників податків, споживачів і виробників воно дозволило іноземним виробникам завозити в Україну харчову продукцію, що містить близько 420 (з індексом Е) харчових добавок. Ким і які дослідження при цьому проводились, скільки вони коштували українському бюджету — на ці питання МОЗ відповідати категорично відмовляється. Щоправда, впадає в око одна деталь. У колишньому СРСР вживали 53 (з індексом Е) добавки, дослідження по кожній тривали декілька років.

Це може означати, що встановлені наказом рівні допустимого вмісту харчових добавок не підтверджені достовірними дослідженнями щодо їх безпечності для здоров'я і життя громадян. На порушення статті 4 Закону України «Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення», а також статті 50 Конституції громадяни України не отримали правдивої і вчасної інформації про наявні та можливі чинники ризику для здоров`я від застосування добавок та їх рівні. Про це свідчать і звернення лікарів, які останнім часом з'являються в пресі.

Наказ значно ускладнив, а багато в чому унеможливив контроль за безпекою продукції. Так, для переважної більшості харчових добавок, вироблення, застосування і реалізацію яких дозволено цим наказом, в Україні немає стандартизованих методик визначення їх вмісту, стандартних зразків та довідкових даних (таблиці). Іншими словами, достовірно визначити наявність і вміст у продуктах харчування цих харчових добавок неможливо.

Мова йде не про формальне порушення Декрету Кабінету міністрів «Про забезпечення єдності вимірювань». Вибіркові перевірки, проведені Держстандартом в органах, установах і закладах МОЗ, показали, що визначення вмісту в імпортній продукції харчових добавок санепідстанції не проводять. Гігієнічні висновки на імпортну продукцію видаються на підставі документів виробника (наведені імпортером значення порівнюються з чинними санітарними нормами). До речі, незрозуміло, що з чим порівнювати, бо наказом не відмінені вимоги «Медико-биологических требований и санитарных норм качества продовольственного сырья и пищевых продуктов» (МБТ), які є чинними в Україні. А вимоги цих двох документів істотно різняться.

Так, наприклад, головний державний санітарний лікар України Л. Некрасова затвердила висновок державної санітарно-гігієнічної експертизи від 11.02.97 р. № 5.08.07/119, який дає можливість «застосовувати в харчуванні населення» напою «Yupi», що завозиться в Україну фірмою Tres Montes, Чилі. На упаковці наведено інформацію про його склад, зокрема, про наявність в ньому харчових добавок: ароматизаторів, стабілізаторів, підсолоджувачів, барвників, але не вказано ні їх назву, ні вміст. Висновок також не містить даних ні про наявність конкретних харчових добавок, ні про їх вміст у продукті, ні про гранично допустимий вміст у продукті. Тому незрозуміло, в чому полягали дослідження з метою встановити безпечність напою для здоров'я. Висновок про безпеку для здоров'я зроблено лише на основі випробувань порошку за мікробіологічними показниками та вмістом токсичних елементів (свинцю, кадмію, міді).

Іншими словами, імпортеру харчових продуктів МОЗ вірить на слово, дає йому реальні переваги перед виробником вітчизняним, фактично звільняючи його від санітарно-епідемічного нагляду!

Реалізація цього наказу матиме негативні наслідки і для економічної безпеки держави. Використання великої кількості харчових добавок, в тому числі синтетичних, характерне для зарубіжних товаровиробників, а не вітчизняних. Технології, що нині є в Україні, зазвичай не передбачають застосування широкої номенклатури харчових добавок. Сучасний споживач у всьому світі віддає перевагу натуральним продуктам. Дозвіл застосування розширеного переліку харчових добавок повністю відкриває український ринок для імпорту харчової продукції, яка не має попиту в розвинених країнах. Фактично нашим виробникам пропонують конкурувати на українському ринку за правилами, що сприяють іноземним виробникам.

Держстандарт захищає право України на національне технічне регулювання саме з метою встановлення обгрунтованих бар'єрів на шляху продукції, що може завдати шкоди здоров'ю громадян, підтримує вітчизняного товаровиробника. На жаль, наказ МОЗ № 222 перешкоджає сертифікаційним випробуванням виконати цю роль.

Порівняльний аналіз показує, що мають місце істотні розбіжності у вимогах Директив Європейського Союзу, що регулюють використання харчових добавок, та згаданого наказу. Причому більшість цих розбіжностей знижують вимоги, дозволяють більш високий вміст добавок.

Можна проаналізувати, як МОЗ працює з вітчизняним виробником. У лютому 1994 року Верховна Рада прийняла Закон України «Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення», яким передбачено (стаття 11) проведення державної санітарно-гігієнічної експертизи проектів нормативно-технічної, інструкційно-методичної документації, що стосується здоров'я та середовища життєдіяльності людини, а також продукції, напівфабрикатів, речовин, матеріалів, в т. ч. імпортних, та небезпечних чинників, використання, передача або збут яких може завдати шкоди здоров'ю людей. Передбачено, що порядок проведення державної санітарно-гігієнічної експертизи регулюється законодавством України.

МОЗ наказом від 20.10.95 р. № 190 затвердило «Положення про державну санітарно-гігієнічну експертизу проектів нормативної документації в органах, установах і закладах державної санітарно-епідеміологічної служби» та «Положення про порядок видачі гігієнічного висновку державної санітарно-гігієнічної експертизи на продукцію в органах, установах та закладах державної санітарно-епідеміологічної служби». Положення, передбачені наказом, створюють значні труднощі для вітчизняних товаровиробників. Про це свідчать численні звернення Мінмашпрому, Мінпрому, Держхарчопрому та інших зацікавлених відомств. Наказом на додаток до висновку експертизи передбачена видача гігієнічного висновку, а також проведення додаткових досліджень продукції, що випускається за погодженим на підставі висновку експертизи нормативним документом. Отримання гігієнічного висновку експертизи не передбачено Законом України «Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення», порядок його видачі порушує вимоги статті 6 (частина друга) та статті 19 (частина друга) Конституції України щодо зобов'язань органів державної виконавчої влади, їх службових осіб діяти в межах повноважень та у спосіб, передбачений Конституцією та законами України.

Мало того, постановою головного державного санітарного лікаря України від 25.02.97 р. № 3 встановлено, що на ввезення, виготовлення, застосування та реалізацію кожної окремої партії вітчизняної та імпортної продукції, яка вже пройшла державну санітарно-гігієнічну експертизу та має гігієнічний висновок, затверджений головним державним санітарним лікарем України, потрібно мати дозвіл, затверджений головним державним санітарним лікарем території (області, міста, району). Введення головним державним санітарним лікарем України порядку видачі таких дозволів не тільки не передбачене чинним законодавством, здійснене з порушенням вимог статті 6 і 19 Конституції України, а й суперечить положенням статей 2 і 132 Конституції щодо унітарності України як держави, єдності та цілісності державної території.

Не передбачена чинним законодавством видача гігієнічних висновків експертизи та різних дозволів ускладнює і так складний порядок поставлення продукції на виробництво та збільшує вартість цих робіт і продукції, бо ці роботи проводить МОЗ на підставі господарських договорів. Встановлення такої «дозвільної системи» за рахунок вітчизняного виробника, а також і споживача, аж ніяк не сприяє підвищенню якості і конкурентоспроможності української продукції, оновленню виробництва, захисту прав споживачів.

Проведення експертизи зрозуміле і виправдане, щоб оцінити наявні та можливі чинники ризику для здоров'я людини від застосування чи споживання нової продукції та їх ступінь на підставі досліджень, виконаних органами, установами та закладами МОЗ. Після того, як такі дослідження проведено, мова може йти не про дослідження, а про випробування продукції на відповідність встановленим нормам визначеними методами. Власне, наведений приклад з «Yupi» показує, як експертизу не проводять, а підмінюють простим випробуванням. Реально повторювати всі процедури експертних досліджень для всіх партій товарів неможливо ні силами МОЗ, ні силами інших відомств. Мова може йти лише про випробування продукції, як це і передбачено чинним законодавством, зокрема Декретом Кабінету міністрів України «Про стандартизацію і сертифікацію», законами України «Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення» та «Про зовнішньоекономічну діяльність». Сертифікація, яка грунтується на випробуваннях продукції стандартизованими методами на відповідність стандартизованим нормам, є міжнародною практикою, а її результати визнаються іншими державами в рамках правового поля, сформованого угодами ГАТТ/СОТ.

Євген ВЕРЕЩАГА,
заступник голови Держстандарту України.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

P. S.
Доки матеріал готувався до друку, наказом по Міністерству охорони здоров'я № 217 від 15.07.97 року призупинено дію наказів № 190 від 20.10.95 року і № 222 от 23.10.96 року. Здоровий глузд переміг.

Підприємці в розпачі: код Джеймса Бонда перебрали податківці

(Початок на 1-й стор.).

Аби більше ніхто не питав, чому гроші відпочивальників не дійшли до бюджету (як це сталося торік), працівники податкової адміністрації працюють, як ніколи, та і є над чим. Надто багато охочих не лише поніжитися на сонці, а й погріти руки під шумок яскравого феєрверку розваг і принад ще недоскналої індустрії відпочинку. Тож, хоч свій піврічний план поповнення державної скарбниці податківці виконали на 99,9 відсотка, уже ясно, що у другому півріччі помилок минулого літа вони повторювати не збираються. Про це свідчить налагоджений нарешті щоденний контроль над усім розмаїттям дій умільців робити гроші. Численні рейди вже допомогли видати патенти першим десяти тисячам підприємливих людей.

Допомагає й те, що задовго до сезону податкова адміністрація вивчила потенційних здавачів помешкання — нині професійно їх контролює в аеропортах, на вокзалах.

Кількість непідкупних, швидко замінних, взаємоконтролюючих членів груп перевірки змінюється залежно від обставин і потреби. «Тіні», як називають тих, хто звик на півострові торгувати зневажаючи владу, починають бліднути. Вже тепер вони дали додаткових 15 відсотків надходжень до бюджету. У розпал сезону до Криму виїде ще півтори сотні вартових економічного порядку. Зрощення з махінаторами унеможливлено, адже за найутаємниченішими планами змінюються час і дислокація рейдів та ротація їх учасників. 300 посланців Києва не лише контролюють надходження коштів до бюджету, а й дії трьох тисяч кримських колег.

Налагоджено найтіснішу взаємодію з прокуратурою, правоохоронцями, митниками і СБУ. Спільні рейди вже принесли в бюджет 2,5 млн. гривень.

— Кожен з наших працівників щодня випробовується на чесність, тому контроль на чистоту у нас підвищений, — каже заступник голови Державної податкової інспекції АРК Раїса Леміш, — від хитрунів позбуваємося енергійно. На останньому засіданні колегії було звільнено двох міських керівників нашої служби і двох районних. Інакше не можна, адже від нас залежить теж бюджет пенсіонерів, лікарів, учителів...

Шукаємо і знаходимо порушення повсюди. Пошесто стали підпільні горілчані цехи. В Бахчисараї викрили спритників, які розливали в пляшки з фірмовими горілчаними етикетками звичайнісіньку воду, яку реалізовувала торгівля. Багато випадків фальшування акцизних марок. Податкова поліція за півроку дорахувала до бюджету Криму 13 млн. гривень. А що до нас привозять і вивозять? Невже Ялта виготовляє леговану сталь, за яку завезли пральні порошки, а за тисячі шкур кримської худоби з Ірану прителющили помідори й капусту. Це ж приниження гідності України!

Заважає недосконалість законодавства. Хоча надійшли нові правила справляння податків з прибутку, але ж до них ще й 50 нормативних документів, які містять багато неясностей. А що складніший і недосконаліший закон, то легше ошукати державу.

Віктор ХОМЕНКО.

Сімферополь.

Коментар

Про доходи можна тільки мріяти

На думку керівника бюджетного комітету Верховної Ради Миколи Азарова, головна хиба закону про ПДВ у тому, що зобов'язання платників цього виду податку настають одразу з часу реалізації продукції або з моменту надходження коштів на банківський рахунок. Чимало рахунків суб'єктів господарювання сьогодні заблоковано, тому це може спричинити нечувану хвилю банкрутств.

Утім, за словами Миколи Азарова, Державна податкова адміністрація готова до впровадження ПДВ і податку на прибуток підприємств за чинним законодавством. Проте реакцію уряду на той самий новий закон про ПДВ до сьогодні важко передбачити. Ходять чутки про надання традиційних пільг не лише окремим підприємствам, а й цілим галузям економіки. Якщо цього не станеться, зрештою, експерти прогнозують, що надходження від ПДВ дещо перевищать 7,8 мільярда гривень, тобто 8,7 відсотка від рівня ВВП проти минулорічних 7,8 відсотка. Однак про заплановані в держбюджеті доходи можна лиш помріяти. Надзвичайно переоцінено надходження з чорнобильського та фонду розвитку енергетичного сектора. Від останнього за п'ять місяців цього року бюджет одержав 2 мільярди гривень, тож про 11 мільярдів (за підсумками року) може говорити тільки популіст.

Аналіз видаткової частини бюджету і зобов'язання уряду дотримуватися запланованого рівня дефіциту у 5,7 відсотка від рівня ВВП свідчить, що в українському повітрі запахло російським духом. Інакше кажучи секвестром — популярним у сусідів скороченням видатків бюджету, у тому числі на соціальні програми. Принаймні вже тепер здається нереалістичним субсидування цін за комунальні послуги населення або погашення боргів у заробітних платах уже восени. Єдине, в чому можна не сумніватися, що державні податкові органи зроблять усе від них залежне, щоб закони про ПДВ і податок на прибуток підприємств повсякчас нагадували товаровиробникам, що вони працюють не в офшорній зоні із субтропічним податковим кліматом.

Сергій ВЛАД.



Структура доходів зведеного бюджету у 1997 році

Структура видатків зведеного бюджету у 1997 році

Борщ... з ПДВ

Від Володимира Вайсмана, керівника КСП села Клембівки Ямпільського району, до речі, схильного оцінювати все, виходячи з економічної доцільності тієї чи іншої справи, сподівався почути нарікання з приводу тієї статті нового закону «Про податок на додану вартість», де йдеться про дату виконання податкових зобов'язань. Продав, скажімо, сьогодні молоко на завод — саме сьогодні й нарахують податок, хоча гроші отримаєш за нього невідомо коли. Однак Вайсман повів мову про інше.

— Статтю, про яку ви говорите, — каже Володимир Андрійович, — гадаю, колине-коли все одно буде змінено. А ви ліпше зверніть увагу на статтю 5, пункт, 2.4.



Отакої!

Він дістав газету, де опубліковано закон, і дослівно передав зміст названої статті: «Операції, що звільнені від оподаткування...: надання в сільській місцевості сільськогосподарськими товаровиробниками в період проведення польових робіт послуг з харчування механізаторів і тваринників продуктами власного виробництва в польових їдальнях.»

Це що виходить: у полі механізатор їстиме борщ без ПДВ. А якщо в господарстві є, скажімо, їдальня на тваринницькому свинокомплексі і того самого механізатора підвезуть сюди на обід, бо так вийшло, що через дорогу розташований нині буряковий лан, то та сама миска борщу буде вже з ПДВ?

— Не вірите — читайте ще раз. — А тим часом співрозмовник не приховує своїх емоцій. — Хіба не на сміх курам писалося таке?

Найважче, схоже, у цій ситуації випаде бухгалтерам. Спробуй-но розібратися в тому, хто їв борщ з ПДВ, а хто без нього?..

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

На перевірки — з автоматниками

Погрози, шантаж, а то й напади та вбивства інспекторів податкової служби стали звичні. В ній працюють здебільшого жінки, але пропозиції озброїти їх бодай газовими балончиками викликають у них іронічну посмішку.

— Що ми робитимемо з представниками кримінального світу, які кинули виклик навіть правоохоронним органам? — запитує Ніна П-к із Запоріжжя. — Наша зброя буде для них не тільки червоною ганчіркою, що дратує бика, а й легкою здобиччю.

Знайома начальник податкової адміністрації зізналася, що виданий їй пістолет вона жбурнула у сейф і нікому не показує. Боїться.

— Неозброєну нападники можуть, як мого заступника, побити, а коли я спробую застосувати «іграшку» — просто вб'ють.

А який вихід? Інспекторам доводиться перевіряти ворожо настроєні щодо них фірми, працівники яких, не зумівши підкупити, нерідко вдаються до інших методів впливу. Доходить до того, що податківці відмовляються йти на той чи інший об'єкт.

— Ситуація дедалі загострюється, — говорить начальник Шевченківської державної податкової адміністрації столиці Геннадій Лега. — Наше завдання — виявляти неплатників податків і стягувати з них борги. А кому це може подобатися?

Незахищеність інспекторів перед суб'єктами господарювання, серед яких чимало представників тіньової економіки, є однією з причин продажності податківців. Якщо перед ними вибір — заплющити очі на виявлені недоліки і отримати за це «на чай» чи жити озираючись, то про яку принциповість і дотримання державних інтересів може йтися?

Тому колеги з податкової поліції створили підрозділ з фізичного захисту працівників служби. Тепер їх можна бачити на перевірках... у супроводі автоматників. Цей самий підрозділ розслідуватиме факти погроз, замахів тощо, порушуватиме кримінальні справи.

Іван НЕДОЛЯ.

Від першої особи

... А відміряти сім разів забули

Віталій Сацький, голова правління ВАТ «Металургійний комбінат «Запоріжсталь»:

— Якщо Закон України «Про податок на додану вартість» введуть з 1 серпня, то нашому комбінату додатково в серпні потрібно буде обігових коштів 13 мільйонів гривень (13 відсотків від нормативів), а у вересні —ще 12,9 мільйона. Бо перевищення податкового кредиту над податковим зобов'язанням бюджет відшкодував би лише протягом 30 діб після подання декларації за серпень. За чинними нормами термін подання для нас — 20 вересня, то на відшкодування можна було б очікувати з 20 вересня по 20 жовтня.

Іншими словами, «Запоріжсталі» треба було б додатково сплатити названі суми ПДВ постачальникам ресурсів у серпні й вересні. Коли й так обігових коштів катастрофічно не вистачає.

У жовтні додаткових коштів не знадобилося б, бо до 20 жовтня бюджет був би зобов'язаний повернути комбінату заборгованість за серпень.

Сплата ПДВ за імпортовану сировину, що передбачено шляхом надання комбінатом векселя митниці, має компенсуватися податковим кредитом під час подання податкової декларації, тобто 20 числа наступного місяця.

Враховуючи все це, ми наполягали строк введення в дію Закону «Про податок на додану вартість» перенести на 1 січня 1998 року, а з серпня по листопад нинішнього організувати на підприємствах бухгалтерський облік ПДВ і провести апробацію закону за результатами роботи, щоб виважено підготувати пропозиції щодо відшкодування обігових коштів.

Окрім цього, Кабінет міністрів має випустити нормативний документ про порядок обігу та оплати векселями ПДВ, інші документи, яких сьогодні ще не вистачає для стовідсоткової віддачі законодавчих актів. Пропонуємо також запровадити авансове відшкодування бюджетом 5,15,25 числа кожного місяця, починаючи з введення закону в дію, перевищення податкового кредиту над податковим зобов'язанням на підставі планових розрахунків підприємств у першому місяці, а потім — за плановими розрахунками на основі фактичних декларацій за попередній місяць.

Записав Володимир ДУПАК.

Запорізька область.

Книжковий кіоск

Як народжується впливова політична сила...

Яскравим прикладом діалогу між наукою і живою політикою стала монографія Валентини Гошовської «Становлення української соціал-демократичної думки кін. XIX — поч. XX ст.»

Та обставина, що сходження цивілізації до свободи і розквіту особистості продовжується протягом тисячоліть, свідчить про неабиякі здібності людини і щодо адекватності вибору в конкретних природно-історичних умовах, і щодо її зростаючих можливостей конструювати умови.

Під таким кутом зору складна соціально-економічна ситуація, в якій опинилася Україна в 90-х роках, не є остаточною. Головне, щоб сенс подальших суспільних перетворень полягав не у поверненні до минулого і не в утвердженні демократії та ринку будь-якою ціною. Потрібний політичний реалізм, що передбачає обов'язкову єдність необхідного, яке визначається потребою України засвоїти всі прогресивні досягнення високорозвинених країн, та можливого, що випливає з менталітету двох найбільших етносів країни — українців і росіян. Поруч з цим дедалі необхідніше наукове осмислення вітчизняної прогресивної суспільної думки, зокрема соціал-демократичної. Оскільки саме ідеологія і практика соціал-демократії відіграли непересічну роль у гуманістичному поступі низки західноєвропейських країн.

Сьогодні науковці вивчають історію соціал-демократії, її витоки, джерела і традиції, чим сприяють глибшому розумінню сучасного суспільства, закономірностей його розвитку. Поява наукових праць з історії української соціал-демократичної думки — це внесок не лише у розвиток національної політології, а й значний крок у процесі визначення вектора подальшого поступу нашого суспільства.

Останнім часом з'явилася низка монографій на цю тему, зокрема, В. Головченко «Від «Самостійної України» до Союзу визволення України: Нариси з історії української соціал-демократії поч. XX ст.» (Харків, 1996 р.), В. Гошовська «Становлення української соціал-демократичної думки кін. XIX —поч. XX ст.» (Харків, 1997 р.) та інші. Остання праця зацікавлює тим, що в ній не тільки звернено увагу на осмислення та інтерпретацію соціал-демократичних ідей у теоретичній спадщині видатних українських мислителів — Михайла Драгоманова, Сергія Подолинського, Івана Франка, Лесі Українки, а й подано маловідомі сторінки з історії української соціал-демократії (формування соціал-демократичних поглядів і позицій на сторінках польськомовних газет «Ренкондзельник», «Чценка», «Праца», реконструкція втрачених соціал-демократичних брошур групи Українська соціал-демократія та історія цієї політичної організації).

У вступі до монографії В. Гошовська зазначає: «Актуальність нашої роботи постає з потреби дослідження становлення української соціал-демократичної думки кін. XIX — поч. XX століть як багатогранного і цілісного процесу зі своїми внутрішніми закономірностями». Саме науковій характеристиці цього процесу та його внутрішніх закономірностей і присвячена ця праця.

Соціал-демократія кінця XIX — початку XX століть у роботі В. Гошовської представлена як «процес утворення і становлення політичної сили на власному національному грунті», як процес, що складається з кількох етапів, які подають соціал-демократію як «явище української національної суспільно-політичної думки». У монографії детально висвітлений і проаналізований кожен його етап.

На думку авторки, початковим періодом формування української соціал-демократичної була суспільно-політична діяльність перших професійних робітничих газет Східної Галичини: «Ренкондзельник», «Чценка», «Праца». Ці газети стали першими носіями соціал-демократичних ідей в Україні, виступаючи засобом виховання населення, формування національної і політичної свідомості народу.

Робота В. Гошовської має багату джерельну базу. Зокрема, у першому розділі «Передумови зародження соціал-демократичної думки в Східній Галичині» після довгих років забуття широкому читацькому загалові представлено матеріали української польськомовної преси. Вперше з архівних сховищ на розсуд науковців і всіх, хто цікавиться історією соціал-демократії, подано маловідомі публікації і виступи, які репрезентують перше в Україні осмислення ідей соціальної справедливості, політичного виховання мас, національної незалежності тощо на сторінках преси.

Другий розділ монографії «С. Подолинський та М. Драгоманов в історії соціал-демократичної думки в Україні» присвячений характеристиці соціал-демократичних ідей і положень у теоретичній спадщині двох мислителів. Вихідним пунктом цього розділу є положення, що «соціал-демократична думка значною мірою сформувалася в Україні і в результаті, і на основі осмислення соціалістичних ідей». В. Гошовська звертається до характеристики тих ідей і положень Подолинського та Драгоманова, які сприяли формуванню соціал-демократичної думки в Україні.

Особливо великого значення авторка надає виникненню і становленню в Україні традиції видання соціал-демократичних брошур. У монографії фактично вперше систематизовано і представлено тривалий процес формування цієї традиції. Значною мірою белетризований «народницький» характер брошур С. Подолинського під пером Лесі Українки та інших діячів групи УСД набуває характеру політико-соціального із яскраво вираженою національною специфікою.

Третій розділ «Розвиток української соціал-демократичної думки Іваном Франком і Лесею Українкою» характеризує соціал-демократичні ідеї в теоретичній спадщині Івана Франка і Лесі Українки. Проведено не лише значну науково-аналітичну роботу, а й порівняльну, адже чітко окреслено специфічні риси та особливості політичного світогляду обох мислителів. Авторка наголошує: тим головним, що об'єднувало їх, було прагнення «зробити Україну політичною силою».

Уперше на розсуд читачів представлено історію групи УСД. В. Гошовська зібрала чимало матеріалів і свідчень, щоб повернути із забуття історію політичної групи, організатором та головним ідеологом якої була Леся Українка. Крім того, в монографії реконструйовано втрачену ідеологічну спадщину груп УСД. З допомогою семіотичного («знакового») методу робиться реконструкція брошур «Михайло Петрович Драгоманов (український емігрант)», «Програма соціал-демократії», «Про соціал-демократичну роботу серед українського селянства» та інших, даючи сучасному читачеві змогу ознайомитись із виданнями, які не були для нього доступними протягом цілого століття.

Монографія В. Гошовської «Становлення української соціал-демократичної думки кін. XIX — поч. XX ст.» — внесок не лише у вивчення історії вітчизняної соціал-демократії, а й значний крок у процесі формування молодої соціал-демократії як перспективної політичної сили. Ця праця є яскравим прикладом діалогу між наукою і живою політикою, між науковим осмисленням соціал-демократичних ідей та їх реалізацією в конкретному політичному житті сучасної України.

Олександр СТЕПАНОВ,
народний депутат України, професор;
Віталій ДЗЮБА, професор.

Оголошення



Державна податкова адміністрація у м. Кременчуці Полтавської області повідомляє, що арбітражним судом по Полтавській області порушено справи про банкрутство:

— МПП «Кочегі» (юридична адреса: 315000, м. Кременчук, пров. Г. Бресту, 61, кв. 56; р/р 8468501 у Кременчуцькому відділенні Укрсоцбанку, МФО 331348), справа № 642/3б;

— МПП «НВік ЛТД» (юридична адреса: 315308 м. Кременчук, Набережна Лейтенанта Дніпрова, 48-а, кв. 42, р/р 468415 в Кременчуцькій філії банку «Аваль», МФО 331638), справа № 998/3б.

Претензії кредиторів і заяви санаторів подавати до арбітражного суду (м. Полтава, вул. Зигіна, 1) в місячний термін з дня опублікування оголошення.

Арбитражный суд Одесской области 16.04.97 возбудил дело № 5/133 по заявлению государственной налоговой администрации в Приморском районе г. Одессы о признании банкротом ООО «Динамика» (Одесса, ул. Черняховского, 6, р/с 7467079 в Жовтневом отделении УСБ г. Одесса, МФО 328038).

Кредиторам, а также возможным санаторам направлять заявления с имущественными требованиями к должнику в месячный срок с момента публикации по адресу: 270033, г. Одесса, пр. Шевченко, 4, Арбитражный суд Одесской области.

Арбитражный суд Одесской области 2.04.97 г. возбудил дело № 14/126 по заявлению государственной налоговой администрации в Приморском р-не г. Одессы о признании банкротом СП «Эль-Пол», расположенного по адресу: г. Одесса, ул. Ришельевская, 72, р/с 609606 в Черноморском отделении АК ПИБ, код ОКПО 14328684.

Кредиторам, а также возможным санаторам направлять заявления с имущественными требованиями к должнику в месячный срок с момента публикации по адресу: 270032, г. Одесса, пр. Шевченко, 4. Арбитражный суд Одесской области.

До відома громадськості

Державна холдингова компанія «Краснолиманська» звернулась до Національної комісії з питань регулювання електроенергетики України з проханням про видачу ліцензії на здійснення підприємницької діяльності, пов'язаної з постачанням електричної енергії за нерегульованим тарифом на території України. 343108, Донецька обл., м. Родинське. Тел.: (06239) 4-12-91, 4-12-92, факс 2-82-84.

Арбитражный суд Автономной Республики Крым по заявлению ГНА в Симферопольском районе возбудил дела о признании банкротами:

2024-1, дочернего предприятия «Магма-Юг» (Симферополь, ул. Рубцова, 44). Р/с 467174 в ЖДО АК АПБ «Украина», МФО 324281, ОКПО 19178829;

2023-1, арендно-коллективного малого предприятия «Агрострой» (Симферополь, ул. Кечкеметская, 89/155). Р/с 4468952 в ЖДО АК АПБ «Украина», МФО 324281, ОКПО 20745860;

2022-1, фирмы «Экспресс-94» (Симферопольский район, с. Перово, ул. Ханирашвили, 1). Р/с 4468645 в ЖДО АК АПБ «Украина», МФО 324281, ОКПО 0448645;

1755-8, малого предприятия учебный центр «Алгоритм» (Симферопольский район, с. Маленькое, ул. Школьная). Р/с 609101 в АКБ «Крымбанк», Крестьянский филиал, МФО 324623, ОКПО 13773755.

Кредиторам, а также возможным санаторам направлять заявления с имущественными требованиями в месячный срок с момента опубликования объявления по адресу: 333000, Автономная Республика Крым, Симферополь, ул. К. Маркса, 18, Арбитражный суд Автономной Республики Крым.

Арбитражным судом Херсонской области (325000, Херсон, ул. Горького, 18) возбуждено дело № 45/6-Б от 01.04.1997г. о банкротстве торгово-промышленной и финансово-кредитной компании — общества с ограниченной ответственностью — компании «Сона» Украинского фонда «Реабилитации инвалидов». Р/с 467983 в Комсомольском отделении ПИБ Херсона МФО № 352231.

У номер

● *Севастополь*

Було ваше, стало наше!

1 серпня, в день перших роковин Військово-Морських сил України, на кораблях, що перейшли до складу українського флоту в результаті розподілу ЧФ, піднімуть державний і військово-морський прапори, а також прапори розцвічування. Українським ВМС буде передано 11 бойових кораблів, два малі протичовнові кораблі, два морські тральщики та три ракетні катери. Крім того, вітчизняний флот отримає 39 допоміжних суден, а також два кораблі спеціального призначення, повідомляє «Інтерфакс-Україна».



● *Миколаїв*

Вирок дітовбивцям

Найвища міра покарання — такий вирок виніс суд місцевим мешканцям Олександрові Голишеву та Олені Фатеєвій.

... Обоє працювали в одному відділенні зв'язку: він —водієм, вона — листоношею. Близькі стосунки, що виникли між ними, намагалися приховати. Та все таємне незабаром стає очевидним. Особливо «переживала» Фатеєва з приводу того, що про її «пристрасть» дізналися власні діти — 13-річний Микола й 11-річна Ганна, які заважали зустрічам. Поступово у матері та її коханця виникла думка усунути дітей зі своєї дороги.

Обрали день, коли Оленин чоловік поїхав у відрядження. Запросили дітей покататися на автомобілі. Виїхали подалі — на міське сміттєзвалище. Там Голишев, на материних очах, й убив обох гайковим ключем...

● *Донецьк*

Оновлення за рахунок боржників

Парк приміських електропоїздів буде оновлено шляхом регіонального замовлення. Таке рішення прийняла Донецька облдержадміністрація. На підприємствах області розпочнеться освоєння виробництва відповідних запчастин і комплектуючих, а з холдинговою компанією «Луганськтепловоз» і Ризьким вагонобудівним заводом —укладено угоди про спільне виробництво десяти приміських електро- і дизель-поїздів. Загальна сума замовлення становить 100 мільйонів гривень. Матеріальні й фінансові ресурси для його виконання нададуть підприємства, що заборгували транспортникам за послуги, а також ті, працівники яких добираються на роботу електричками.

Не лише рушниками й оковитою

***ВИДАВНИЧИЙ** дім «Комп'ютерні системи» було створено 1991 року. Виплівши на перших виданнях для посольств та іноземних представництв, одним із напрямів роботи він обрав формування сучасного іміджу нашої держави шляхом заповнення довідково-інформаційного вакууму та рекламної підтримки вітчизняного виробника. Як вдалося видавцям утриматися на хвилі хаосу і реформування суспільства — про це розмова нашого кореспондента Юліани ШЕВЧУК із президентом ВД «Комп'ютерні системи» Віктором ВОЙНОЮ.*

— На той час видавці опинилися майже без засобів до існування, й нібито нікому не було до них діла. Ми добре знали комп'ютерні технології, саме ознайомилися із міжнародним журналом «Паспорт у новий світ» і почали там вести окремий розділ, присвячений Україні, висвітлювати найважливіші події. Згодом стали звертатися до іноземних представництв, провідних вітчизняних підприємств-експортерів. 1995 року, до п'ятиріччя незалежності, побачила світ перша ілюстрована енциклопедія про нашу державу «Це —Україна». 1996 року на форумі видавців у Львові отримали грамоту за краще видання у номінації «Україніка, краєзнавство, історія».

Інформаційно-довідкове видання «Це — Україна» стало результатом двох років співпраці з численним колективом відомих авторів, фотографів, консультантів—науковців. Це своєрідний оповідач про нашу країну і народ на 352 сторінках тексту українською та англійською мовами, у 1000 фотосюжетів та малюнків.

— За якими принципами готуєте видання про вітчизняні підприємства?

— Ми прагнемо закласти нову культуру дизайну реклами, яка, з одного боку, значно ближча до загальносвітових стандартів, а з другого — відтворює індивідуальність певного підприємства.

— Ви маєте секрет виживання у конкурентній боротьбі?

— Нічого нового я, певне, не скажу. Вижили завдяки вірі в те, що робимо добру справу, і праці й ще раз праці. У своїй роботі ми шукали те, чим би могли відрізнятися від інших. А також розуміли, що поки триває законодавчий і економічний хаос, для становлення підприємства потрібно не менш як п'ять років, і відразу розраховувати на надприбуток марно.

— Які труднощі вам доводиться долати сьогодні як керівнику видавничого дому?

— Немає жодних стабільних правил нової економічної моделі відносин, податкового законодавства. Повсякчас ризикуєш опинитися в просторі поза законом. Шкода, що поліграфічна база не дає можливості забезпечити весь видавничий процес в Україні, і друкуємо свої видання в Італії...



— Поділіться планами видавництва.

— Отримали підряд на підготовку видань до зборів Європейського банку реконструкції та розвитку, що відбудуться в Києві в травні наступного року В планах також проект «Київ з піднебесся», друге видання книги «Це—Україна», де буде відображено зміни, які відбулися від 1995 року. Сподіваємося, що наші видання потраплять до рук тих людей, які формують зовнішню політику, щоб Україну представляли в світі не лише рушниками й «Горілкою з перцем», а й інформацією.

На знімку: ілюстрована енциклопедія «Це — Україна».

По три, але дрібнесенькі...

Проблема

***КАЖУТЬ**, в Одесі купиш усе. І раків —біля рибного базару. Віля, бо ловити їх у водоймищах Одещини заборонено. А за ворітьми ринку продавців ніхто не чіпає. «Товар», щоправда, дрібнесенький, але... по три гривні за десяток. Нікудишні, одне слово. Проте ті, хто полюбляє, до пива беруть...*



— Сором то, а не раки, — каже Володимир Губанов, кандидат біологічних наук, — та навіть таких браконьєри винищують...

Для нього «підводне царство» — робота. Володимир Володимирович мріє відновити в численних водоймах Одещини повноцінну популяцію річкових раків. І довести їх запаси бодай до колишніх.

Придунайські та придністровські озера й лимани в 60—70-х роках вважалися одними з найпродуктивніших за «врожайністю» раків водоймищ у світі. Їх щороку виловлювали близько 6 тисяч центнерів. Тобто десь чверть світового вилову. Делікатес ішов на експорт, даючи солідні валютні надходження.

Нині промислового вилову раків немає. Однак одеське відділення Південного науково-дослідного інституту рибного господарства, де працює В. Губанов, спільно з Одеською обласною аграрною спілкою нещодавно представили на конкурс до Міністерства науки і технологій України проект одержання молоді річкових раків, відновлення природної популяції та їх товарного вирощування. Науковці-ентузіасти, навіть не очікуючи результатів конкурсу, вже домовилися про проведення широкомасштабних експериментів у двох зонах — у водоймах рибгоспу «Придунайський рибалка», що в селі Стара Некрасівка Ізмаїльського району, та осетрового заводу поблизу села Маяки Біляївського району. Впевнені, що ці зусилля таки дадуть обнадійливі результати й привернуть увагу господарників та властей (не поспішаймо посміхатися!) до раків.

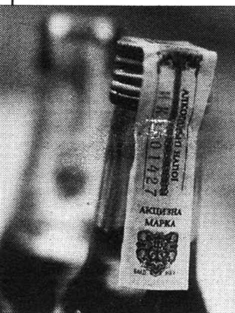
Наші озера Катлабух, Кугурлуй, Ялпуг, Китай, Дністровський та Кучурганський лимани здатні дати тисячі центнерів делікатесу і для внутрішнього, і для зовнішнього ринків. До того ж навіть на дармових, природних кормах.

Однак, щоб відновити повноцінну популяцію річкових раків, необхідні передусім розплідники. Отож потрібна спеціальна програма, хай навіть не державна, а регіональна. А другий бік справи — необхідність активнішої екологічної роботи на водоймах Нижнього Дунаю та Дністра.

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеська область.

Кілька порад покупцям



Сертифікуймося — бо ми того варті!

Нинішній Київ являє собою звалище неякісних продуктів та товарів, відверто розрахованих на споживача-жебрака. Так — категорично — оцінює стан нашого ринку Державний комітет України зі стандартизації, метрології та сертифікації, який не ручається за якість 70 відсотків товарів, виставлених на прилавках столичних магазинів.

На прес-конференції у Держстандарті України йшлося про обов'язкову сертифікацію синтетичних мийних засобів та харчових продуктів. Зокрема, демонструвалися зразки продукції іноземного та вітчизняного виробництва, що не пройшла сертифікацію. (Левова частка цієї колекції — лікеро-горілчана батарея «давніх знайомих» з комерційних кіосків).

З'ясовується, для спритних ділків існує чимало способів нагріти руки, начебто і не вводячи в оману рідного покупця. Скажімо, закупити за кордоном партію харчових продуктів з ще не вичерпаним терміном реалізації, але близьким до граничного. Там цей товар, як правило, саме вилучають з роздрібної торгівлі й, аби не платити за утилізацію, віддають за безцінь.

Отже, кілька порад тим, хто не бажає пошитися у відверті дурні:

— не купувати спиртне у пластикових пляшках (зокрема, горілку у «гелеподібних баночках») — воно шкідливе і заборонене до реалізації;

— мати на увазі, що виробництво вина «Чорний доктор» в Україні припинилося кілька років тому;

— пам'ятати, що звабливо-смачного рожевого чи малинового кольору напоям надає дуже шкідливий барвник «Амарант» Е-123. Його використання дозволено лише в кількох країнах, до яких, на щастя, Україна не належить;

— стежити, щоб показники мийної здатності та вибілювальної дії імпортних порошків не перевищували чинні стандарти: відповідно 100 (85) та 100 (80). Україна і досі має нижчі за світові вимоги до якості синтетичних мийних засобів. Якщо обгортка якогось не вітчизняного порошку обіцяє більший ефект — перед вами відверта підробка;

— якщо ви вагаєтеся з покупкою — вимагайте сертифікат. Він (або його копія) мусить бути блакитного (іноді рожевого) кольору і мати кілька ступенів захисту. Підозрілий папірець, надрукований на ксероксі, — гарантія прострочена, як, зрештою, і сам товар.

Анастасія ПЕРЕПЕЛИЦЯ.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України.

252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5. Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Перший заступник головного редактора А. ГОРЛОВ.
Редколегія: С.ПРАВДЕНКО (головний редактор), О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

◊ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
◊ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
◊ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
◊ Рукописів не повертаємо.
◊ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 246242.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
Зам. 0311136.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.